

hvilke beviser der skal til for at rejse tiltale efter straffelovens bestemmelser om bedrageri.

Spm. nr. S 1086

Til socialministeren (14/1 2000) af:

Jens Heimburger (KF):

»Når ministeren i svar på spørgsmål nr. S 774 af 23. december 1999 retter en kritik af Den Sociale Ankestyrelses fortolkning af sygedagpengeloven, er det så ikke nødvendigt med en præcisering af loven og helt utilstrækkeligt blot at ville følge med i praksis?«

Begrundelse

Ministeren har den 23. december 1999 besvaret spørgerens spørgsmål om kommuner, der nægter at udbetale sygedagpengerefusion til virksomheder, hvis lønmodtageren angiver, at sygdommen skyldes dårligt psykisk arbejdsmiljø (spørgsmål nr. S 774).

I sin besvarelse af spørgsmålet erklærer ministeren sig uforstående over for de afgørelser, som Den Sociale Ankestyrelse har truffet, som har givet nogle kommuner anledning til at anlægge den pågældende praksis. Det må derfor formodes, at det er ministerens opfattelse, at Ankestyrelsen i de pågældende sager uden begrundelse har fraveget den almindelige praksis på området.

Man må antage, at det er ministerens opfattelse, at kommunerne gennem anvendelse af den pågældende praksis risikerer at ødelægge det forhold til arbejdsgiverne, som er betingelsen for, at bl.a. sygedagpengelovens opfølgingsbestemmelser kan fungere - og som efter spørgerens opfattelse i sidste ende er betingelsen for, at ministerens egen målsætning om at gøre arbejdsmarkedet mere rummeligt kan realiseres.

Ministeren understreger herudover, at de pågældende kommuner foretager en uheldig sammenblanding af arbejdsmiljøloven og sygedagpengeloven.

Spørgeren er helt enig med ministeren i disse betragtninger, men undrer sig meget over, at ministeren ikke på den baggrund finder anledning til at tage initiativ til en præcisering i lovgivningen, når det nu så klart fremgår, at mini-

steren er uenig i Ankestyrelsens for- tolkning af loven. Ministeren kan jo ikke ændre Ankestyrelsens opfattelse blot ved at »følge denne praksis tæt«, som det formuleres i besvarelsen.

Situationen er efter spørgerens opfattelse i øjeblikket den, at virksomheder landet over jævnligt rammes af denne uheldige praksis med omfattende økonomiske tab og øget udstødning fra arbejdsmarkedet til følge. Spørgeren frygter, at denne situation vil eskalere i den kommende tid og varigt vil ødelægge mulighederne for et godt samarbejde mellem kommuner og virksomheder.

Svar (21/1 2000)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg er bekendt med, at Den Sociale Ankestyrelse har modtaget, og formentlig vil antage, en sag om, i hvilket omfang en kommune kan afslå at udbetale refusion til arbejdsgiver fra 1. sygedag i et tilfælde, hvor der er tale om »psykisk dårligt arbejdsmiljø«.

Jeg vil afvente udfaldet af denne afgørelse, og som jeg tidligere har oplyst, drøfte det bl.a. med arbejdsmarkedets parter i Rådet for den sociale indsats på det rummelige arbejdsmarked, før jeg foretager mig yderligere.

Spm. nr. S 973

Til socialministeren (10/1 2000) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Kan ministeren bekræfte, at Danmark ved tosidet aftale med Tyrkiet har bundet sig til i al evighed at forsørge tyrkere, der kommer til Danmark, og hvilke skridt er der taget for at ophæve aftalen?«

Svar (19/1 2000)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Konventionen af 22. januar 1976 med Tyrkiet om social sikring er ratificeret af Danmark ved kgl. resolution af 6. december 1977. Konventionen trådte i kraft den 1. februar 1978.

Konventionen koordinerer de danske og tyrkiske sociale sikringsordninger og giver danske og tyrkiske statsborgere ret til at få udbetalt de